

Tartalom

A mű második felét adó 'Az ember élete' könyv bevezetése: miért van rá szükség, miről szól, mik a legfontosabb jellemzői. Miért nehéz az embernek a modern világban megtalálnia, hogy hogyan éljen?

Megjegyzés

Ez a téma valamivel bővebb, mint 'A világ működése' könyv bevezetője. A könyv tartalmán és jellemzőin túl részletesebben foglalkozik az út megtalálásának nehézségével és ennek okaival.

Bevezetés (Az ember élete)

(Azonosító: 129; Változat: 02)

Pozíció a műben

Előszó

A világ működése

Az ember élete

Bevezetés

Bevezetés (Az ember élete)

Elvek

Praktikák

1. A könyv jellemzői	2	—
2. Az útmutatás hiánya	3	
3. Nehéz megtalálni az utat.....	5	1
4. A könyv tartalma	6	
5. Hasonlóság a taoizmussal.....	8	—
Referenciák.....	9	

2

1.A könyv jellemzői

Ebben a könyvben van összegyűjtve mindaz, ami segíthet okosan élni az életet.

3

És szeretném, ha erről minden lényeges benne lenne.

Ez a könyv adja a mű második felét, az elsőt pedig ‘A világ működése’ című könyv.

4

Pontos receptet adni az élethez nem lehet.

Több okból sem. Elsősorban, minden élet és **minden helyzet más**, az aktuális körülményeket mindig egyedileg kell figyelembe venni. Másrészt **az élet dolgai, problémái bonyolultak**, sokszor a helyzet részleteit ismerve sem lehet túl okos az ember. Végül, emberről-emberre **változó az, hogy kit mi tesz boldoggá.**

5

Azért vannak általános igazságok.

Például a közmondások, népi bölcsességek léte is erre utal, valamint az, hogy sok ilyen, egymástól távoli kultúrákban is hasonló tanulságokat fogalmaz meg. Ez a könyv ezeket a széles körben alkalmazható elveket és gyakorlati tanácsokat próbálja összegyűjteni és összefoglalni.

7

Az ember használja az eszét.

8

Ez a legfontosabb tanács mind közül.

Ahogy az 'Előszó'-ban említettem, tisztában vagyok vele, hogy a megértésre és józanságra apellálni nem mindig egyszerű – de ha sikerül tudatosítani az emberekben, hogy ott van a kezükben ez a különleges eszköz, mellyel képesek lehetnek javítani a sorsunkon, bízom benne, hogy használni is fogják.

Az embernek az eszén kívül is vannak olyan egyedülálló képességei, melyekkel, ha akarja, jobba teheti a világot, különös tekintettel az etikai érzékére. Jó lenne ezeket is megfelelően ápolni, és kihasználni a bennük rejlő lehetőségeket.

Lásd az 'Önismeret' témát a tudatos cselekvésről, a 'Jóság' fejezetet és a 'Hogyan érdemes jónak lenni' témákat ebben a könyvben, valamint az 'Egy jobb világ' és a 'Jóság és etika ápolása' témákat az előzőben, azzal kapcsolatban, hogy az ész és a jóság a közös sorsunkon is segíthet.

2. Az útmutatás hiánya

A boldogságnak és a helyes cselekvésnek nincs tudománya. §

Az élethez tudományos útmutatást kapni nemigen lehet. Ennek két fő oka van:

1) A tudomány jól definiált problémákat akar megoldani, a boldogság és a helyes cselekvés problémája viszont meglehetősen puha.

Ha az embernek valamilyen betegsége, jól körülírható problémája van, azt képes a tudomány kezelni, erre vannak például az orvosok és a pszichiáterek. Ha viszont ilyen konkrét gondja nincs, csak életvezetési tanácsokat, útmutatást szeretne kapni, ahhoz egyáltalán hozzáállni is nehéz tudományos módszerekkel. Más szavakkal a boldogtalanságnak van tudománya, a boldogságnak nincs.

2) Az, hogy az ember hogyan éljen, érzékeny téma.

Egyrészt az, hogy az ember tág határok között úgy keresesse a boldogságot, ahogyan szeretné, a szabadság kultúrájában alapvető joga az embernek. Az útmutatásban pedig sokan akkor is hajlamosak kényszerrel, a magánügyeikbe való beavatkozást látni, ha csak kapaszkodókról, jó szándékú tanácsokról van szó, melyeket nem kötelező megfogadni.

Másrészt ez a kérdés nagyrészt kulturálisan meghatározott, hagyományok, hagyományos intézmények veszik körül. A kisebb-nagyobb közösségek, nemkülönben az erre hivatott intézmények emberei pedig nem ritkán érzékenyek arra, ha felvetődik, hogy másképp is lehet élni, esetleg érdemes volna változtatni ezen-azon.

Ezért aztán a tudomány általában inkább nem avatkozik bele az ilyen kérdésekbe, az emberek saját döntésére és a

—
1 hagyományos intézményekre hagyva azt. Ezek azonban gyakran tökéletlenek, továbbá az utóbbiak – a vallások, a társadalmi normák – visszaszorulásával az ember egyre inkább magára hagyva találja magát.

Az ember a modern világban többnyire csak igen bizonytalan forrásokra támaszkodhat abban, hogy hogyan éljen.

—
2

1) Ilyen elsősorban az ember környezete.

—

Különösen a családja, barátai. Egyrészt azonban ezek a kapcsolatok is gyengülőben vannak, másrészt sokan nem sok jót, illetve csak bizonytalanságot láthatnak maguk körül.

3

2) Másrészt ilyen lehet az irodalom.

—

Bár ezek a munkák általában jó szándékúak, létrehozóik maguk is gyakran bizonytalanok, tanácsaik meglehetősen szétszórtak, ködösek és esetlegesek. Nem utolsósorban pedig a fogyasztásuk is visszaszorulóban van a modern médiával szemben, mely nem sokat törődik a közönség nevelésével.

4

3) Harmadrészt ilyen lehet az ember saját tapasztalata.

5

Fontos, és jó, ha az ember tanulni tud a tapasztalataiból, ezt ebben a műben is hangsúlyozom. Ha azonban csak erre támaszkodunk, annak több hátránya is van.

—

Például:

6

- 1) A tapasztalatok összegyűjtése, a tanulságok levonása sok energiát, figyelmet és fegyelmet igényel.
 - 2) Az ember kénytelen belefutni a hibákba és elszenvedni a következményeket, mielőtt megtanulja elkerülni azokat.
 - 3) A folyamat és a végeredmény meglehetősen bizonytalan: nagyban függ attól, hogy az ember milyen helyzetekkel találkozik, és hogyan reagál rájuk.
 - 4) Sokáig tart kitapasztalni a dolgokat, végül pedig lehet, hogy nem sok idő marad felhasználni a tanulságokat.
- 7

4) Leginkább azonban az emberek csak sodródhatnak.

—

Vagyis nem is nagyon próbálják ésszel élni az életüket. Azonban, mint e témában látható, ez nem csak az emberek

8

hibája. Sokszor a természet és a társadalom sem könnyíti meg a dolgukat.

Ezt párhuzamba lehet állítani az emberiség egészének sodródásával. Utóbbit lásd a 'Globális problémák' témában.

Furcsa, hogy éppen egy ilyen fontos, mindenkit érintő területen van így magára hagyva az ember. Hogy ne legyen, jó lenne tanítani is a legfontosabb, józanul és módszeresen átgondolt elveket, praktikákat.

Amihez persze előbb közmegegyezés kellene, hogy mik ezek az elvek és praktikák. Ezt valószínűleg nem lenne egyszerű elérni.

Ha bizonyos fokig egységesíteni lehetne az alapvető útmutatásokat, az az együttélést is megkönnyíthetné, az embereknek ugyanis hasonló elképzeléseik lehetnének arról, hogyan viselkedjenek, és mit várjanak egymástól. Ez kultúrákon belül már úgy-ahogy működik, a kultúrák közötti különbségek ugyanakkor csak újabb bajok forrásai.

3.Nehéz megtalálni az utat

Az útmutatás hiányán túl több okból is.

A világ, az ember élete és a problémák gyakran bonyolultak.

Ahogy erre már utaltam azzal kapcsolatban, hogy pontos receptet adni nem lehet.

Az emberi forma és természet tökéletlensége

Nemcsak az egyes ember nem hibátlan, az emberi fajnak is megvannak az eredendő tökéletlenségei. Jelenti ez egyrészt az testünk hibáit, de különösen az elménk tökéletlenségét.

Azon belül is a racionalitás mérsékelt szerepét, valamint az akaraterő és az önfegyelem hiányát, melyek különösen fontosak lennének ahhoz, hogy okosan és tudatosan élhessünk.

Társadalmi akadályok

Azon túl, hogy az ember magára van hagyva, a társadalom más módokon is megnehezítheti a dolgát. Nem segít többek között, ha az embernek kimerítik az energiáit, ha igazságtalanságok érik, vagy ha nem támogatják a széleskörű világlátást és az önálló gondolkozást.

Tanácsot adni sokkal egyszerűbb, mint megfogadni.

Maguk a tanácsok általában nem különösebben bonyolultak, összeszedni, leírni és megérteni sem különösebben nehéz őket. *Alkalmazni* nehéz őket.

Többek között azért, mert energia, akaratere és önfegyelem kell hozzá, illetve mert képesnek kell lenni a gyakorlatban felismerni azokat a helyzeteket, amikor valamelyik tanácsot használni lehet. Ily módon az embernek nemcsak mások tanácsait nehéz megfogadnia, de a sajátjait is.

Lásd 'Az ember gondolkozása' témában, hogy az ember gyakran nem cselekszik okosan, és hogy más gondját könnyebben megoldja, mint a sajátját. Továbbá lásd 'A problémák kezelése' témában, hogy attól még, hogy az ember tudja mi a baja, nem feltétlenül képes megoldani azt.

Időnként nincs is jó megoldás.

Bár a rossz és a még rosszabb között is érdemes lehet választani.

4.A könyv tartalma

A könyv két részből áll. Az első hét egyszerű elvet tárgyal, melyekre az ember az életét alapozhatja, a második az élet számos területéhez igyekszik praktikus tanácsokkal szolgálni.

1) Elvek

○ Nyitottság

Legyünk nyitottak a világra, a többi emberre, és legyünk őszinték magunkhoz.

○ Tudatosság

Szemléljük tudatosan, és próbáljuk megérteni a világot és saját magunkat. Törekedjünk egy reális világkép és a megfelelő önismeret elérésére. Ezek alapján cselekedjünk tudatosan.

1

○ **Önállóság**

Törekedjünk rá, hogy önállóan is képesek legyünk **megérteni és megítélni** a dolgokat, és próbáljunk meg **tenni** a saját boldogulásunkért. Bizonyos mértékig őrizzük meg a különállásunkat a **közelebbi környezetünkkel szemben**, például ami a konformitásra, a hasonlívá válásra irányuló nyomást illeti. Hasonlóan, bizonyos mértékig őrizzük meg a függetlenségünket a **társadalmi elvárásokkal szemben** is, például a győzelemre és a sikerre irányuló nyomás ellenében.

2

3

○ **Harmónia**

Törekedjünk rá, hogy ne kelljen folyton küzdenünk valami ellen, elviselni valamit. Élünk harmóniában magunkkal, másokkal és a világgal.

4

○ **Egyensúly**

Legyünk mértéktartóak, próbáljuk meg megtalálni a középutat, és törekedjünk a kiegyensúlyozottságra. Ezek az élet számtalan területén a hasznunkra válhatnak.

5

○ **Boldogság**

A boldogságunk fontossága, és az elvek, melyek mentén elérhetjük azt. Önmagunk kíméletének jelentősége, a boldogság forrásai és azok kiszélesítése, a célok fontossága és kezelése, illetve az ember problémáinak jellemzői.

6

○ **Jóság**

Legyünk rendesek és türelmesek. Ennek az előnyei és nehézségei.

7

2) Praktikák

Gyakorlati tanácsok az élet számos területéhez, többek között az ember testi-lelki és egyéb problémáihoz, másokkal való kapcsolatához, az élet megszervezéséhez, a tanuláshoz, alkotáshoz, érvényesüléshez, ítéletalkotáshoz.

8

5. Hasonlóság a taoizmussal

A könyvben megfogalmazott tanácsok nagy többsége nem újdonság. Ráadásul összességüket és általában a világnézetemet tekintve is van olyan filozófiai rendszer, melyhez sok szempontból hasonlóak: a taoizmus – legalábbis ami annak praktikus oldalát illeti.

Párhuzamok fedezhetőek fel például a következőkben:

- Az egyensúly és az egység kiemelt szerepe;
- A cél fontossága, de mellette az út szeretete;
- Korlátaink, hibáink, tökéletlenségünk felismerése és elfogadása;
- Hogy ne akarjunk mások lenni, mint akik vagyunk.
- Olyasmivel foglalkozzunk, amit szeretünk.
- Az egyszerű dolgok öröme;
- Legyen olyan, hogy elég, tudjunk elégedettek lenni a kevéssel is. (Bár ezzel kapcsolatban én nagyobb hangsúlyt fektetek a szorgalomra, arra, hogy az ember próbáljon meg segíteni magán.)
- Rugalmasság, együtt mozogni a nagyobb erővel, a körülmények elfogadása;
- Gyakran a problémákkal kapcsolatban is érdemes türelmesnek lenni, kivárni.
- A tudás, az intelligencia és a beleérző képesség (illetve bölcsesség) különállása: ezek nem feltétlenül járnak együtt az emberben.
- A tudás, ha nem elég alapos, képes összezavarni az embert.

Ez egy független alkotás, amely megpróbál minél kiegyensúlyozottabb, objektívabb lenni, semmiféle érdeket nem szolgál. Ebből kifolyólag azonban nem is futtatja senki, nem ad pénzt senki reklámra. Ezért is fontos, hogy ha tetszik, segíts a hírének terjesztésében.

Klikkelhető linkek (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

[Kérdőív](#) – [Fórum](#) – [Email](#)

Valamint, ha tetszett, oszd meg ezt a témát a Facebook-on.

Klikk a gombra (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

Megosztás

Referenciák

- *Benjamin Hoff: Micimackó és a Tao; The Tao of Pooh*